

L'Espanya escolàstica - Levante de Castelló - 02/05/2018

L'ESPANYA ESCOLÀSTICA

AL MARGE

Juan Bisquert

Director de l'Institut de Materials Avançats.
Universitat Jaume I

Durant alguns mil·lennis la gent pensava que l'univers fluïa serenament impulsat per un motor mentre la terra estava queta i totes les substàncies sublunars venien de la combinació de solament quatre elements. La naturalesa del món s'explicava amb arguments que es complicaven continuament, perquè a la fi, les voltes i revoltes d'explicacions tornaven a la idea inicial preconcebuda. Amb quatre conceptes i uns arcabussos podies dominar tres o quatre continents. Després, tot es va complicar. Aparegueren personatges com **Copèrnic, Bruno, Kepler, Galileu i Newton** que insistiren a aplicar una rigorosa etiqueta de racionalitat i observació. Però en alguns llocs la ciència escolàstica, aquella que es recargola tornant sempre allí on interessava estar, va seguir diversos segles.

L'escolàstica ha mort o no? En Espanya avui, la ciència professional ha estat molts anys en mans d'un banquer-economista que no es preocupava ni d'executar el pressupost, i les inversions es redueixen sense parar. Ara fa poc ha faltat el successor de la càtedra de Newton, **Stephen Hawking**, descobridor de la radiació dels forats negres, i en un diari notori el qualifiquen de charlatán i patán: per descregut. Mentrestant el govern, i l'Estat sencer, necessiten honrar a **Jesucrist** santificat, cantar el novio de la muerte, posar les banderes de dol. Perquè ciència no hi ha més que una: la geografia, que es basa en la sagrada unitat de la pàtria i a partir de la qual s'explica tota la resta.

I ara, en les nits, el bo i millor de la nació, polítics de dreta i esquerra, senyors reis, i la judicatura, veuen la volta celeste i respiren tranquils perquè constaten que el motor d'**Aristòtil** fa girar els puntets lluminosos al voltant d'Espanya, incorruptible i eterna. Ho diuen la constitució, la llei, i s'argumenta tan com calga! En altres parts del món, la racionalitat implacable, la verificació de les evidències, el debat determinant, han format la base de les societats. Pobres il·lusos aberrants.